

UCHWAŁA NR 356/I KRF
KRAJOWEJ RADY FIZJOTERAPEUTÓW

z dnia 14 marca 2019 r.

przyjmująca stanowisko Krajowej Rady Fizjoterapeutów w sprawie zatrudniania dodatkowych osób w przypadku wykonywania praktyk zawodowych fizjoterapeutów

Na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 1 oraz art. 77 pkt 10 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. z 2018 r. poz. 505, 1000, 1669 i 2219) uchwała się, co następuje:

§ 1. Krajowa Rada Fizjoterapeutów przyjmuje stanowisko w sprawie zatrudniania dodatkowych osób w przypadku wykonywania praktyk zawodowych fizjoterapeutów, stanowiące załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prezes
Krajowej Rady Fizjoterapeutów

dr hab. n. med. Maciej Krawczyk

Załącznik do uchwały nr 356/I KRF
Krajowej Rady Fizjoterapeutów

STANOWISKO

KRAJOWEJ RADY FIZJOTERAPEUTÓW

**w sprawie zatrudniania dodatkowych osób w przypadku wykonywania praktyk
zawodowych fizjoterapeutów**

Biorąc pod uwagę fakt, że ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2019 r. w art. 5 ust. 2 pkt 3 wprowadziła możliwość prowadzenia działalności leczniczej przez fizjoterapeutów w formie jednoosobowej działalności gospodarczej jako indywidualna praktyka fizjoterapeutyczna, indywidualna praktyka fizjoterapeutyczna wyłącznie w miejscu wezwania, indywidualna praktyka fizjoterapeutyczna wyłącznie w zakładzie leczniczym na podstawie umowy z podmiotem leczniczym prowadzącym ten zakład oraz spółki cywilnej, spółki jawnej albo spółki partnerskiej jako grupowa praktyka fizjoterapeutyczna, a jednocześnie zaistniały wątpliwości dotyczące kwestii zatrudniania dodatkowych osób w ramach prowadzenia działalności w takich formach, Krajowa Rada Fizjoterapeutów przyjmuje, co następuje:

Świadczenia zdrowotne mogą być wykonywane w ramach działalności leczniczej. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190 z późn. zm.), zwanej dalej „udl” działalność lecznicza polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych. Świadczenia zdrowotne w rozumieniu udl to działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 5 udl podmiot wykonujący działalność leczniczą to: podmiot leczniczy, o którym mowa w art. 4 ww. ustawy (tj. podmiot leczniczy) oraz lekarz, pielęgniarka, fizjoterapeuta wykonujący/a swój zawód w ramach działalności leczniczej jako praktykę zawodową, o której mowa w art. 5.

Krajowa Rada Fizjoterapeutów stoi na stanowisku, że wykonywanie działalności leczniczej w ramach: **indywidualnej praktyki fizjoterapeutycznej, indywidualnej praktyki fizjoterapeutycznej wyłącznie w miejscu wezwania, indywidualnej praktyki**

fizjoterapeutycznej wyłącznie w zakładzie leczniczym na podstawie umowy z podmiotem leczniczym prowadzącym ten zakład – polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych osobiście (indywidualnie) przez fizjoterapeutę. Natomiast wykonywanie działalności leczniczej w ramach **grupowej praktyki fizjoterapeutycznej polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych wyłącznie przez fizjoterapeutów tworzących spółkę cywilną, jawną albo partnerską** (art. 19a ust. 4 udl).

Ustawa o zawodzie fizjoterapeuty nie rozstrzyga w żaden sposób kwestii możliwości zatrudniania przez fizjoterapeutów prowadzących indywidualną praktykę fizjoterapeutyczną innych osób udzielających świadczeń zdrowotnych. Jednak w opinii Krajowej Rady Fizjoterapeutów ustawodawca w trosce o dobro i bezpieczeństwo pacjenta oraz osób udzielających świadczeń zdrowotnych, wyraźnie umożliwił w udl osobom fizycznym będącym przedsiębiorcami dwie formy prowadzenia działalności leczniczej, w których odpowiedzialność za wszelkie szkody będące następstwem udzielania świadczeń ponoszą odpowiednio: podmiot leczniczy będący tym przedsiębiorcą oraz bezpośrednio osoba udzielająca świadczeń zdrowotnych (w przypadku praktyki zawodowej). Ponadto art. 19a ust. 4 udl wyraźnie wskazuje, że w ramach grupowej praktyki fizjoterapeutycznej świadczeń zdrowotnych udzielać mogą **wyłącznie** fizjoterapeuci tworzący spółkę. Analogicznie w ramach indywidualnej praktyki zawodowej, świadczeń zdrowotnych powinien udzielać wyłącznie fizjoterapeuta prowadzący tę praktykę.

Krajowa Rada Fizjoterapeutów stoi na stanowisku, że **w ramach praktyki zawodowej fizjoterapeuta (fizjoterapeuci) mogą zatrudniać osoby do wykonywania czynności pomocniczych (mowa tu przede wszystkim o takich czynnościach jak np. przyjmowanie zgłoszeń pacjentów i umawianie wizyt, zadania administracyjne, prowadzenie systemu informatycznego, księgowości, prace porządkowe itd.), ale nie powinny to być osoby udzielające świadczeń zdrowotnych w ramach tych praktyk.**

W opinii Krajowej Rady Fizjoterapeutów w ramach indywidualnej praktyki fizjoterapeutycznej nie jest wskazane zatrudnianie innych fizjoterapeutów udzielających świadczeń zdrowotnych, co wynika ze specyfiki tej formy udzielania świadczeń zdrowotnych, polegającej na osobistym wykonywaniu zawodu fizjoterapeuty, tj. wykonywaniu zawodu we własnym imieniu i na własną odpowiedzialność. Osobista odpowiedzialność rodzi skutki m.in. w zakresie uprawnień i obowiązków dotyczących prowadzenia dokumentacji medycznej, przetwarzania danych osobowych, czy też obowiązków podatkowych. Wskazać należy na to, że zatrudnianie w ramach indywidualnych praktyk fizjoterapeutycznych innych fizjoterapeutów niosłoby dla

zatrudniających konsekwencje rozszerzonej odpowiedzialności za podległe im osoby: cywilnej, administracyjnej, w zakresie prowadzonej dokumentacji medycznej i ochrony danych osobowych oraz związanej z zadaniami nałożonymi na pracodawcę. W przypadku zaś zawierania umów cywilnoprawnych niebędących umowami o pracę, forma ta niosłaby negatywne konsekwencje dla fizjoterapeutów będących zleceniobiorcami. Wobec braku ustawowego obowiązku zawarcia przez takie osoby umowy OC pozostawałyby one bowiem w wielu przypadkach bez żadnej ochrony ubezpieczeniowej.

Warto zwrócić uwagę, że rozporządzenie właściwego do spraw instytucji finansowych wydawane na podstawie art. 25 ust. 5 udl określające szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmującego szkody będące następstwem udzielania świadczeń zdrowotnych albo niezgodnego z prawem zaniechania udzielania świadczeń zdrowotnych w ramach wykonywania działalności leczniczej oraz minimalną sumę gwarancyjną, wyróżnia także różne minimalne sumy gwarancyjne ubezpieczenia OC jakim jest objęta odpowiedzialność cywilna podmiotu wykonującego działalność leczniczą. Różnice w minimalnych sumach gwarancyjnych wynikają głównie z tego, że w przypadku indywidualnej praktyki zawodowej ubezpieczenie OC obejmuje szkody wyrządzone tylko i wyłącznie przez osobę udzielającą świadczeń zdrowotnych osobiście (indywidualnie) tj. lekarza, pielęgniarkę, fizjoterapeutę prowadzących indywidualną lub grupową praktykę zawodową. Natomiast ubezpieczenie OC podmiotu leczniczego obejmuje szkody będące następstwem udzielania świadczeń zdrowotnych przez wszystkie osoby zatrudnione przez podmiot leczniczy.

Biorąc więc pod uwagę regulacje prawne związane z obowiązkiem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotu wykonującego działalność leczniczą, wszelkie szkody (majątkowe i niemajątkowe) będące następstwem udzielania świadczeń zdrowotnych przez osoby zatrudnione w ramach indywidualnej praktyki zawodowej będą obciążały bezpośrednio fizjoterapeutę zatrudniającego inną osobę udzielającą świadczeń zdrowotnych nieobjętą ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej indywidualnej praktyki zawodowej zatrudniającego.

Zatrudnianie fizjoterapeutów w ramach indywidualnych praktyk fizjoterapeutycznych może rodzić na dzień dzisiejszy także nieprzewidziane konsekwencje związane z obowiązkami dotyczącymi ubezpieczenia społecznego czy obowiązkami podatkowymi i wpływać na sposób wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Z uwagi na powyższe, **Krajowa Rada Fizjoterapeutów stoi na stanowisku, że w przypadku**

chęci nawiązania przez fizjoterapeutę współpracy z innym fizjoterapeutą w ramach działalności leczniczej, rekomendowana jest forma grupowej praktyki fizjoterapeutycznej. Natomiast formą prowadzenia działalności leczniczej dedykowaną w przypadku zatrudniania osób udzielających świadczeń zdrowotnych, w tym wykonujących zawód medyczny, w szczególności innych fizjoterapeutów, jest podmiot leczniczy.